

Sygn. akt II CSK 321/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa E. O.

przeciwko T. M.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 14 grudnia 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie wskazała przepisów prawa, których naruszenie miałoby prowadzić w zakresie ich wykładni lub stosowania do oczywiście błędnego z tej przyczyny rozstrzygnięcia. Oczywiście zasadność skargi kasacyjnej wywodzi z treści umowy nie zawierającej zobowiązania nabywcy nieruchomości do zapewnienia zbywcy dożywotniego utrzymania i do przyjęcia go na domownika, co zdaniem skarżącej świadczy o pozorności umowy. Wobec jednolitego stanowiska doktryny, że o treści i zakresie świadczeń należnych dożywotnikowi przesądza umowa dożywocia (art. 353¹ k.c.) a dopiero w braku ustaleń umownych ich zakres należy określić zgodnie z art. 908 § 1 k.c., argumenty podniesione przez skarżącą nie mogą prowadzić do wniosku, że w niniejszej sprawie zachodzi oczywistość uchybień w zakresie stosowania lub wykładni prawa i to uchybień o charakterze kwalifikowanym, wynikająca z treści samej skargi i widoczna *prima facie*, zwłaszcza że skarżąca nie kwalifikuje jej pod względem prawnym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 i 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.

aj